

Vtisi z Občnega zbora Društva vinogradnikov Metlika dne, 28. januarja 2012

Po več kot desetletju sem se udeležil Občnega zbora, ki je potekal v hotelu Bela krajina v Metliki. Prijetno sem bil presenečen nad obilico aktivnosti društva v preteklem letu in ambicioznim delovnim programom za tekoče leto. Vrnilo se mi je kar nekaj optimizma, da stanje vinarstva v Metliki le ni tako sivo, kot se prevečkrat sliši.

Društvo skrbi za izobraževanje, prireja poučne izlete, vodi glavni promocijski dogodek ob mladi Portugalki, poskrbi za martinovanje, prevzema veliko programa Vinske Vigredi, sponzoriralo je CD z novo pesmijo »Le nič kozarca se Slovenec ne boj«, skrbi za »grajsko žametovko« itd., itd. Skratka, deluje kot dobro utečen javni zavod. BRAVO!

Vzdušje v dvorani je bilo prijetno družabno. Hvalili smo Društveno vino, ki je blizu vrhunske kakovosti in hkrati potrjuje pregovor: »Kjer je volja, je tudi rezultat«.

Žal nas je bilo več starejših kot mladih. Prisotnost vinogradnic je prispevala k prijetnemu vzdušju. Pogrešal pa sem vidnejše vinogradnike iz občine Metlika, saj razen predsednika Tineta Pečariča ni bilo nobenega, ki mu je glavna dejavnost pridelava grozdja in vina. Slišati je bilo dragocene informacije za vsakega, ki ima vinograd. Upam, da neudeležba večjih vinarjev ni rezultat podcenjevanja vloge društva. Imeti tako aktivno društvo je sreča za vinorodni okoliš.

Predvideni izobraževalni program je zanimiv in aktualen. Nobeden od nas ne ve toliko, da bi ga upravičeno spregledal. Razvoj vinogradništva in vinarstva je živahen. Kdor ne napreduje, že nazaduje. Tudi za vse nas, ki pridelujemo vino, velja pregovor: »Učenje je kot plavanje proti toku, kdor odneha, ga odnese.«

Razne misli so mi rojile po glavi, ko sem spremljal vsebinsko bogati občni zbor. Recimo, če bi Konzorcij zaščitenih belokranjskih vin PTP z vsemi možnostmi, ki jih ima, delal tako kot društvo, bi nam zmanjkalo vsaj Metliške črnine, če ne tudi Belokranjca PTP.

Spoštovani vinogradniki in vinogradnice. Naši lepi vinogradi potrjujejo navezanost na vinsko trto. Ne povezuje nas samo ljubezen, temveč tudi ekonomska soodvisnost. Koncem 19. stoletja, ko je trsna uš uničila vinograde, je šla s trebuhom za kruhom tretjina Belokranjcev. Kako nam bo šlo v bodoče z grozdem in vinom, je v veliki meri odvisno od dejavnikov v Beli krajini. Sodelujmo, ne prepuščajmo vsega skupnega dela samo ožji skupini pridnih ljudi. Sami ne bodo zmogli. Naša dolžnost je, da jim pomagamo. Kar bomo naredili za splošno dobro, se nam bo na nek način vrnilo. Uspešni vinorodni okoliši po svetu so rezultat sodelovanja ljudi, ki tam živijo in pridelujejo vino. Potrebujemo eden drugega. Nobenemu od nas ne gre tako dobro, da ne potrebuje drugih.

Verjemite, dragi rojaki, dokler bodo na pomlad škrtale škarje v belokranjskih vinogradih, bo v naših vaseh več optimizma in veselja. Bela krajina bi bila pusta in žalostna brez vinogradov. Trta je del nas. Hvaležno se vrača, kar zanjo storimo. Ne iščimo izgovorov, iščimo poti, da se izkopljemo iz sedanjih ekonomskih težav. Društvo vinogradnikov je ta prava družba za vsakega od nas in več nas bo, več uspeha bomo imeli.

dr. Julij Nemanič

Metlika, 31. 1. 2012